

nebo z moci úřední ustanoviti úředníka státního zastupitelství nebo soudu k sepsání a včasnému podání odvolání. Blíže je věc upravena v § 133 j. ř., který také nařizuje, že ustanovení zástupce chudých v uvedeném případě má opatřiti procesní soud; úřední zástupce k sepsání odvolání ustanovený má pak odvolání sepsati na základě soudních spisů, do nichž má nahlédnouti (§ 133, odst. 4 j. ř.). Ježto procesní soud, kterému žádost poručníka žalobce došla včas ve lhůtě odvolací, se nezachoval podle uvedených ustanovení zákona, a ježto v důsledku jeho postupu bylo odvolání podáno způsobem nepřípustným, pokud se týče nikoli včas, je tím založena zmatečnost podle § 477 čis. 4 c. ř. s., ježto žalobci byla nezákonným postupem soudu odňata možnost před odvolacím soudem projednávat. Bylo proto rekursu vyhověno a napadené usnesení zrušeno spolu s řízením jemu předcházejícím, pokud je zasaženo zmatečností. Zmatečností není zasaženo ustanovení zástupce chudých žalobci, ježto tím byla — třebas ne úplně — vyřízena jeho žádost. Zrušením zmatečného řízení se vrací právní rozepře do stadia, v jakém byla před tím (§ 478 c. ř. s.), v daném případě dne 28. srpna 1935, kdy došla soudu žádost žalobce o ustanovení zástupce chudých pro sepsání odvolání. Ježto však žalobci byl již mezitím ustanoven zástupcem chudých advokát, který zároveň se stížností podal dne 2. dubna 1936 odvolání, bylo toto odvolání podáno včas ve zbývající lhůtě k tomu běžící. Bude proto nyní na soudu první stolice, aby stejnopis tohoto odvolacího spisu doručil odvolatelovu odpůrci a dále podle § 468 c. ř. s. jednal.

Čís. 15265.

K § 1 čis. 6 ex. ř.

Ani vyznačením obsahu v odevzdací listině nestala se dědická dohoda opatřením (rozhodnutím) civilního soudu podle § 1 čis. 6 ex. ř.

(Rozh. ze dne 9. června 1936, R I 486/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhajícímu věřiteli Josefu S-ovi proti Barboře S-ové na základě odevzdací listiny mobilární exekuci k vydobytí pohledávky, již jest mu dlužnice povinna zaplatiti podle dědické dohody, pojaté do odevzdací listiny. **R e k u r s n í s o u d** exekuční návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

První soud povolil navrženou exekuci podle odevzdací listiny okresního soudu, jež (pokud jde o vymáhajícího věřitele a oba povinné) zní takto: »Okresní soud odevzdává pozůstalost po Anně S., soukromnici, v ceně 255.723 Kč 50 h ku pozůstalosti této ze zákona bezpodmínečně za dědice přihlásivším se pozůstalým dětem, mezi nimi i vymáhajícímu věřiteli Josefu S. a povinné Barboře S., jejichž dědické přihlášky na

soud přijaty byly, na základě dědické posloupnosti ze zákona a dědické dohody v tomto protokole obsažené, takto: Celou pozůstalost obdrží povinná Barbora S. s dalším dědicem proti tomu stejnodílně do vlastnictví, že v tomtéž poměru zaplatějí pozůstalostní dluhy a že jménem dědických podílů do 1. 7. 1934 se 4% úroky a bez knihovního zajištění vyplatějí sourozencům určité částky, a mezi nimi vymáhajícím věřiteli Josefu S. obnos 53.307 Kč 56 h rukou společnou a nerozdílnou. Tím prohlašuje se projednání za skončené.« Jest otázkou, zda tato odevzdací listina jest exekučním titulem stran pohledávky Josefa S. původně 53.301 Kč 56 h, nyní ve zbytku 7.807 Kč 55 h s příslušenstvím. Exekučním titulem po rozumu exekučního řádu jsou podle § 1 čís. 6 ex. ř. »opatření« civilních soudů, vydaná v nesporných právních věcech potud, pokud podle předpisů pro ně platných mohou býti vykonána. Těmito předpisy pro ně platnými jsou nyní ustanovení § 50, odst. 1 a 2 zákona č. 100/31 Sb. z. a n. (srov. rozh. č. 13449 Sb. n. s.). Tím však není ještě řečeno, že všechna usnesení vydaná v nesporném řízení jsou (za podmínek § 50, odst. 1 a 2 citovaného zákona) také exekučním titulem ve smyslu exekučního řádu. Aby se jím stala, musí vyhovovati i svým obsahem tomu, co exekuční řád všeobecně předpisuje pro exekuční tituly (§ 7 ex. ř.), zejména musí vysloviti povinnost k určitému plnění. Toto uložení povinnosti musí se projevit jako výron rozhodovací činnosti soudu (§ 31, odst. 1 a 2 uvedeného zákona). Při tom nezáleží na vnější formě rozhodnutí, nýbrž na jeho vnitřní podstatě. Hlavní obsah odevzdací listiny uvádí § 174 nesp. pat. Došlo-li již před odevzdáním k rozdělení pozůstalosti, má býti na to v odevzdací listině odkázáno. Tento odkaz na »dědickou dohodu« jest vyznačen v prvním odstavci shora citované odevzdací listiny. V druhém odstavci odevzdací listiny jest přičleněn podrobný obsah dědické dohody, kterou podle protokolu ze dne 13. prosince 1933 uzavřeli dědicové na notářství. Tím, že obsah této dědické dohody jest vyznačen v odevzdací listině, nestala se dědická dohoda »opatřením« (nyní rozhodnutím) civilního soudu po rozumu § 1 č. 6 ex. ř., a nelze na základě odevzdací listiny samé, t. j. jejího prvního odstavce, který nemá náležitostí vytčených v § 7 ex. ř., domáhati se splnění povinnosti, stanovené dědickou dohodou, v exekučním řízení.

Čís. 15266.

Při žalobě o náhradu škody podle § 1326 obč. zák. stačí již možnost, že bude zmrzačení bránit poškozenému v lepším zaopatření a v životním uplatnění.

(Rozh. ze dne 9. června 1936, Rv I 1612/34.)

Žalobkyně (školačka), jež byla autem žalovaného při automobilové nehodě zmrzačena, domáhá se na žalovaném náhrady škody z důvodu § 1326 obč. zák., že jí její zmrzačení brání v lepším zaopatření. Žalobě